

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/99/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010268
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3516010268.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému Y. S., N.. XX.XX.XXXX M. C., trvale bytom K., na slobode, trestne stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 11. augusta 2017 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: Y. S., N.. XX.XX.XXXX M. C., trvale bytom K., na slobode,

je vinný, že

T. W., Y. S. P. Q. S. dňa 10.04.2016 v čase približne o 14:15 hod. v obci Kálnica po predchádzajúcej vzájomnej dohode potom, ako spozorovali osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Golf, čiernej farby, EČV: N.-XXX E., prišli spoločne na osobnom motorovom vozidle značky Mitsubishi L200, EČV:N. XXX E., ktoré viedol obvinený T. W. a na zadných sedadlách sedeli obvinení Q. S. P. Y. S., na parkovisko pri miestnom družstve, kde zastavili za motorovým vozidlom značky Volkswagen Golf, v ktorom v tom čase sedel W. B. so svojou priateľkou ml. N.. Q.. N.. XX.XX.XXXX, po čom W. B. zo zvedavosti vystúpil z vozidla značky Volkswagen Golf a následne zo zadných dverí vozidla značky Mitsubishi L200 vystúpil Q. S. s kuklou na hlave a kráčal 3 metre bez slova smerom k vozidlu značky Volkswagen Golf, pričom držal v ruke multifunkčné kliešte, na čo W. B. zo strachu ihneď nastúpil do vozidla značky Volkswagen Golf a odišiel do obce Beckov, kde zastavil pred bytovým domom č. XXX, avšak obvinení RY. W., B. Q. S. P. Y. S. ho na vozidle značky Mitsubishi L200 prenasledovali až ho našli a dostihli pred uvedeným bytovým domom a zastavili vozidlo pred vozidlom značky Volkswagen Golf tak, že mu zablokovali cestu dopredu, kedy z vozidla značky Mitsubishi L200 vystúpili s kuklami na hlavách obvinení Y. S., ktorý držal v ruke nôž a Q. S., ktorý opäť držal v pravej ruke multifunkčné kliešte a bez slov kráčali približne 8 metrov smerom k W. B. a ml. N.. Q., ktorí sedeli vo vozidle značky Volkswagen Golf, načo opäť zo strachu začal poškodený W. B. cúvať s vozidlom značky Volkswagen Golf, pričom v tom čase mu obvinený Q. S. prstom ľavej ruky gestom ukazoval, aby vozidlo značky Volkswagen Golf zastavil a prišiel ku obvineným,

t e d a

- spoločným konaním iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal,

č í m s p á c h a l

- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaný na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 08.07.2016 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 284/16/3304 zo dňa 07.07.2016, na obvinených T. W., Y. S. P. Q. S., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. 2T/99/2016-288 zo dňa 21.07.2016, ktorým uznal obvinených za vinných v zmysle obžaloby. Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť voči obvinenému T. W. dňa 22.07.2016 a voči obvinenému Q. S. dňa 05.08.2016. Obvinený Y. S. podal voči trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, čím došlo zo zákona k zrušeniu trestného rozkazu.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 11.08.2017 za účasti obžalovaného a jeho obhajcu a zistil nasledovné:

Obžalovaný Y. S. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojím obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 284/16/3304-88 zo dňa 07.07.2016, doručenej súdu dňa 08.07.2016, právne kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného Y. S. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní neboli uplatnené nároky na náhradu škody poškodenými.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepričetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej pričetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t.

j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom je ochrana slobodného rozhodovania sa človeka o svojom živote a majetku, ktorý bol konaním obžalovaného porušený, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a spáchal ho formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona spolu s odsúdenými T. W. P. Q. S., ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaný spoločným konaním poškodených hrozbou násillia nútili, aby niečo konali. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o vine zo spáchania žalovaného skutku súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameral len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov, lustrácie v evidencii priestupkov, správ OR PZ NM, správ o povesti obce Kálnica, správy z ÚVTOS Dubnica nad Váhom, rozhodnutiami súdov Českej republiky, ktorými bol Y. S. odsúdený na podmienený trest odňatia slobody.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, a to pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom posledné tri odsúdenia: v trestnej veci vedenej v Českej republike na Okresnom súde Litoměřice pod sp. zn. 4T/129/2015 bol pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 2 z. č. 40/2009 Sb. Trestného zákona ČR, v trestnej veci vedenej v Českej republike na Okresnom súde Kladno pod sp. zn. 1T/116/2016 bol pre prečin podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 3 z. č. 40/2009 Sb. Trestného zákona ČR a v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 0T/16/2016 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Trestným rozkazom Okresného súdu Kladno sp. zn. 1T/116/2016 zo dňa 23.09.2016 bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený so skúšobnou dobou 20 (dvadsať) mesiacov. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 0T/16/2016 bol obžalovanému uložený nepodmienenčný trest odňatia slobody na 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/246/2016 bol obžalovaný podmienenčne prepustený z výkonu trestu na slobodu so skúšobnou dobou v trvaní 1 (jeden) rok.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný nebol priestupkovo riešený.

Zo správy ÚVTOS Dubnica nad Váhom zo dňa 28.06.2016 vyplýva, že správanie obžalovaného počas výkonu trestu odňatia slobody bolo slušné, nekonfliktné. Obžalovaný bol aj pracovne zaradený ako robotník pri výrobe káblových zväzkov.

Zo správy o povesti Obce Kálnica zo dňa 13.06.2017 vyplýva, že obžalovaný má evidovaný pobyt Obec Kálnica, v obci sa zdržuje málo jeho celková povesť je dobrá. Rodinné pomery sú neznáme.

Súd zvážil všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Súd prihliadol na zistenie dvoch poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti). Súd prihliadol aj na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený). Preto súd po „úprave“ trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenej v odseku 1 stíhaného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona (základná sadzba 2 (dva) až 6 (šesť) rokov), podľa § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 8 vychádzal z upravenej sadzby 2 (dva) roky až 4 (štyri) roky 8 (osem) mesiacov.

Súd v danej veci nezistil žiadne dôvody na aplikáciu ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu dospel k záveru, že u obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá má opakované problémy so zákonom, a to vzhľadom na jeho trestnú minulosť. Obžalovaný si nezobral ponaučenia ani z prechádzajúcich odsúdení, kedy podmienené odsúdenia nespĺnili u obžalovaného účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona. Preto s prihliadnutím na predchádzajúci spôsob života obžalovaného, ktorý nemožno stotožniť s riadnym spôsobom vedenia života, je potrebné podľa súdu uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. V prejednáwanej trestnej veci sa obžalovaný doznal k spáchaniu žalovaného skutku, urobil vyhlásenie o vine a skutok oľutoval. Súd tak dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného postačuje uloženie nepodmienečného trestu v minimálnej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 2 (dva) roky.

Na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený nebol pred spáchaním tohto trestného činu v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, nakoľko poškodení si nárok na náhradu škody neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).